देवनीयम्, देवनीयम्, दिदेविषणीयम्-दुद्यूषणीयम्, देदिवनीयम्;
देव्यम्, देव्यम्, दिदेविष्यम्-दुद्यूष्यम्, देदीव्यम्;
ईषद्देवः-दुर्देवः-सुदेवः; — —
दीव्यमानः, देव्यमानः, दिदेविष्यमाणः-दुद्यूष्यमाणः, देदीव्यमानः;
देवः, [1]दिवः-त्रिदिवः, देवः, दिदेविषः-दुद्यूषः, देदिवः;
देवनम्, देवनम्, दिदेविषणम्-दुद्यूषणम्, देदिवनम्;
[2]देवित्वा-द्यूत्वा, देवयित्वा, दिदेविषित्वा-दुद्यूषित्वा, देदिवित्वा;
प्रदीव्य, प्रदेव्य, प्रदिदेविष्य-प्रदुद्यूष्य, प्रदेदीव्य;
देवम् २, देवित्वा २-द्यूत्वा २, } देवम् २, देवयित्वा २, } दिदेविषम् २-दुद्यूषम् २, दिदेविषित्वा २-दुद्यूषित्वा २, } देदिवम् २; देदिवित्वा २; }
[3]किकिदीविः, [4]प्रतिदिवा, [5]द्यौः, [6]द्यौत्रम्, [7]देवलः.

---

1. 'घञर्थे कविधानम्—' (वा. 3-3-58) इति घञर्थे=अधिकरणार्थे कप्रत्ययः। कित्त्वेनोपधागुणनिषेधः। **दिवः**=द्युलोकः। त्रिदशाः **दीव्यन्ती**त्यधिकरणे कप्रत्यये पृषोदरादित्वेन (6-3-109) दशशब्दस्य लोपे **त्रिदिवः** इति रूपम्। यद्वा, त्रयो **देवाः**-विष्णुब्रह्मेश्वराः **दीव्यन्त्य**त्रेति अधिकरणे कप्रत्ययो वा।
2. '**उदितो** वा' (7-2-56) इति क्त्वायामिड्विकल्पः। इट्पक्षे, 'न क्त्वा सेट्' (1-2-18) इति कित्त्वनिषेधाद् गुणः। इडभावपक्षे ऊडादिषु **द्यूत्वा** इति रूपमिति च ज्ञेयम्।
3. 'कृविघृष्विच्छविस्थविदविकिकिदीविः' [द. उ. 1-26] इत्यनेन क्विन्प्रत्ययान्तो दीर्घोपधश्च निपातितः। '**किकि**' इति दीव्यतीति **किकिदीविः**=चाषः। 'श्येनेन **किकिदीविना**' (ऋग्वेदे 10-97-13) इति, 'छगलं कल्माषं **किकिदीवि**' इति तैत्तिरीयकप्रयोगाच्च दीर्घतृतीयोऽयं शब्दः, **केचित्तु** दीर्घाद्वितीयं **किकीदिविः** इत्यपि पठन्ति।
4. औणादिके [द. उ. 6.51] कनिन्प्रत्यये रूपम्। प्रतिदीव्यतेऽस्मिन् इत्यधिकरणे प्रत्ययः। **प्रतिदिवा**=दिवसः।
5. ण्यन्तात् औणादिके [द. उ. 8-40] क्विपि, णेर्लुकि, देवयतीति **द्यौः**=स्वर्गोऽन्तरिक्षं वा।
6. 'दिवेर्द्यु च' [द. उ. 8.81] इति ष्ट्रन्प्रत्यये, '**द्यु**' इति प्रकृतेरादेशे वृद्धौ च **द्यौत्रम्** इति भवति। दीव्यन्ति तस्मिन् सुकृतिनः इति **द्यौत्रम्**=**त्रिदिवः**, विमानं वा।
7. 'वृषादिभ्यश्चित्' [द. उ. 8-109] इति कलप्रत्यये, बाहुलकाद् गुणे च रूपम् **देवलः**=ऋषिः।